

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 319 97 35
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. din
privind soluționarea contestației formulată
de S.C. A S.A. din L
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr..... și reînregistrată sub nr.....

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice A prin adresa nr., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. asupra reluării procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de **S.C. A S.A.** din L împotriva deciziei de impunere nr..... emisă de organele de inspecție fiscală ale Administrației Financiare pentru Contribuabilii Mijlocii A - Activitatea de inspecție fiscală.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1) lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prin Decizia Ministerului Finanțelor Publice nr., s-a suspendat soluționarea cauzei până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, pentru suma totală de **x lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, majorări de întârziere aferente în sumă de **x lei**, impozit pe profit în sumă de **x lei**, majorări de întârziere aferente în sumă de **x lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Decizia Ministerului Finanțelor Publice nr. a fost atacată de S.C. A S.A. din L conform prevederilor art.218 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la Curtea de Apel P.

Prin adresa nr., Direcția generală a finanțelor publice A comunică Direcției generale de soluționare a contestațiilor faptul că prin Sentința civilă nr..... Curtea de Apel P a admis acțiunea formulată de S.C. A S.A., a anulat decizia nr. și a obligat Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor să soluționeze pe fond contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr.

.....

De asemenea, prin adresa mai sus menționată, se precizează faptul că împotriva Sentinței civile nr. a fost formulat recurs, respins ca nefondat prin Decizia nr. a Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel încât sentința nr. a rămas irevocabilă.

Prin adresa nr., Direcția generală a finanțelor publice A a transmis procesul verbal nr. în baza căruia a fost emisă decizia de impunere contestată, Parchetului de pe lângă Judecătoria P în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin(1) lit. c din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și art.43 din Legea contabilității nr.82/1991.

Prin rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria C din data de 06.03.2008 în dosar nr., s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului S.C. A S.A. – I J și a directorului economic S S, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 9 lit. b și c din Legea nr. 241/2005 și art.43 din Legea nr.82/1991.

Conform adresei nr., Direcția generală a finanțelor publice A a formulat plângere împotriva rezoluției din data de 06.03.2008, mai sus menționată, către Prim Procurorul Parchetului de pe lângă judecătoria C, comunicată Direcției generale de soluționare a contestațiilor cu adresa nr..... și înregistrată sub nr....., însoțită de dovada de primire din data de...., semnătura persoanei delegate și ștampila instituției destinate.

Prin adresa nr....., înregistrată la Direcția de soluționare a contestațiilor sub nr., organele de inspecție fiscală comunică faptul că prin Hotărârea Judecătorească nr..... s-a admis Plângerea formulată de DGFP A, au fost desființate Rezoluțiile nr..... și nr.... și s-a dispus trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria C în vederea redeschiderii urmăririi penale.

În consecință, având în vedere Decizia nr..... a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, Direcția generală de soluționare a contestațiilor va relua procedura administrativă, în conformitate cu hotărârea pronunțată de instanța judecătorească .

Contestația are ca obiect suma totală de **x lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, majorări de întârziere aferente în sumă de **x lei**, impozit pe profit în sumă de **x lei**, majorări de întârziere aferente în sumă de **x lei**.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..... emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a

Finanțelor Publice A – Activitatea de Inspecție Fiscală, societatea solicită anularea actului administrativ pentru următoarele motive:

Societatea susține că la cererea ei s-a desfășurat inspecția fiscală, urmare a constatării de către conducerea societății ca în activitatea financiar contabilă au fost comise erori fundamentale care au dus la alterarea rezultatelor financiare, la majorarea veniturilor prin utilizarea necorespunzătoare a conturilor 331/348/711/121 ceea ce a dus, pe de-o parte, la plata către buget a unor sume nedatorate, iar pe de altă parte, la crearea unui stoc valoric fictiv de produse finite (cont 345) din încercarea fostei echipe financiar contabile de a regla erorile comise.

Societatea susține că în urma unor cercetări, președintele societății J J a constatat, în ultima parte a anului 2006, că raportul încasărilor și a sumelor de plată ridică semne de întrebare și a dispus ca rezultatele financiar – contabile să fie verificate de cenzori și de auditori autorizați.

În urma verificărilor, contestatoarea susține ca directorul economic S S care a coordonat activitatea departamentului financiar contabil în perioada 1999 - 2006, avea evidența reala a stocurilor pe înscrisuri ce se aflau doar la dispoziția sa, iar în contabilitate a trecut valori mai mari decât cele reale, a calculat eronat prețul produselor și a majorat nejustificat valoarea stocurilor de produse finite și semifinite.

În urma acestor verificări societatea a angajat o firmă de specialitate în consultanță și audit, persoane care au auditat și anii anteriori, conform normelor contabile în vigoare și care au reglat necorespunzător erorile comise anterior prejudiciind interesele societății.

S.C. A S.A. susține că echipa de inspecție fiscală a refuzat să ia în considerare erorile fundamentale comise în perioada controlată cât și în perioadele anterioare supuse deja controlului, deși rațiunea pentru care societatea a solicitat controlul a fost tocmai aceea de a corecta erorile contabile constatate, corectare posibilă în baza art.63 din O.M.F.P nr.1752/2005.

După finalizarea inspecției fiscale, societatea a solicitat o expertiză contabilă externă, unui expert contabil independent, concretizat într-un Raport de expertiză contabilă încheiat la data de, raport care confirmă erorile fundamentale constatate de societate.

În ceea ce privește suma de x lei, societatea susține că aceasta reprezintă un stoc valoric scriptic fictiv, apărut prin utilizarea eronată a conturilor 345/348/711 până în anii 2005, iar în 2006 prin înregistrări eronate în contabilitate a ieșirilor și intrărilor valorice a produselor finite în gestiune.

Din punct de vedere fizic, inventarele de sfârșit de an demonstrează ca nu există nicio lipsă în gestiune, așa cum afirmă echipa de control care se bazează numai pe înregistrările valorice eronate din contabilitate.

Societatea susține că stocul valoric, constatat lipsă în gestiune de echipa de control, a fost creat fictiv înainte de data începerii controlului, astfel:

- la 01.01.2003 s-a diminuat soldul contului 348 și s-a marit artificial contul 345, cu suma de x lei,

- în luna iunie 2004, s-a înregistrat o valoare dublă față de lunile anterioare, în sumă de -x lei, în conturile 345,348,711, rezultând un sold fictiv de produse finite, cont 345, de x lei,

- la 01.01.2005, stocului fictiv de produse finite, cont 345, i se adaugă suma de x lei prin diminuarea diferențelor de preț cont 348, rezultând un stoc fictiv de produse finite în valoare de x lei la 31.12.2005, drept urmare societatea a cerut echipei de control reverificarea perioadei controlate neprescrise conform art.105 pct.3 din Codul de procedura fiscala.

Din constatările expertizei contabile rezultă că erorile care au influențat soldul contului de produse finite la 31.03.2005 sunt în sumă de x lei calculate pentru perioada 2001-31.03.2005.

Pentru perioada 01.04.2005-31.12.2005, societatea apreciază că echipa de control fiscal a adăugat eronat la soldul scriptic al contului 345, în sumă de x lei intrări în sumă de x lei, față de intrări corecte în sumă de x lei, și ieșiri în sumă de x lei, față de ieșiri corecte în sumă de x lei, din care a rezultat un sold constatat de echipa de control, la 31.12.2005, în sumă de x lei.

Societatea consideră că influența corecturilor asupra soldului de produse finite la 31.12.2005 este de x lei. Suma care influențează suma erorilor și corecturilor contabile în sumă de x lei, rezultând suma de x lei, iar influența asupra soldului corect de produse finite la 31.12.2005 în sumă de x lei, față de suma de x lei reprezentând inventar la sfârșitul anului, rezultă un minus de gestiune în sumă de x lei neimputabilă.

Pentru perioada 01.01.2006-31.12.2006, societatea susține că organele de inspecție fiscală au pornit de la soldul de produse finite stabilit în balanța de verificare, neinfluențat de erori și corecturi, în sumă de x lei, intrări de x lei și ieșiri în sumă de x lei, rezultând un sold de produse finite în sumă de x lei. Organele de inspecție fiscală nu au ținut seama de corectarea erorilor efectuate prin Nota contabilă nr....., considerând erorile în sumă de x lei ca lipsă în gestiune, prin compararea soldului scriptic cu cel din inventar în sumă de x lei, la 31.12.2006, prin aplicarea prevederilor art.128 alin.(3) din Codul fiscal, respectiv cheltuială nedeductibilă la profit și TVA necolectată.

Prin reglările din nota contabilă nr., societatea arată că a corectat erorile de înregistrare, respectiv a diminuat stocul de produse finite cu suma de x lei, sumă cu care societatea și-a majorat valoarea activelor fără să fie încălcate prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, apreciind că

potrivit art.13. din lege, înregistrarea în contabilitate a elementelor de activ se face la costul de achiziție, de producție sau la valoarea justă pentru alte intrări decât cele prin achiziție sau producție, după caz.

Societatea susține că după noile calcule, a plătit sistematic, pe perioada 2001-2006, impozit pe profit în plus în sumă de **x** lei, rezultat din venituri declarate eronat majorate prin neutilizarea corespunzătoare a conturilor 345/348/711.

Societatea susține că pentru anul **2005**, la profitul impozabil declarat s-a calculat un impozit pe profit de **x** lei. Din influența erorilor stabilite de societate și de expertul contabil, corectată și cu depășirea de cheltuială de protocol stabilită de control în sumă de **x** lei, a rezultat un profit impozabil în sumă de **x** lei pentru care revine un impozit pe profit de plata în sumă de **x** lei față de **x** lei achitată de societate, rezultă că societatea a plătit în plus suma de **x** lei.

Societatea contestatoare mai susține că pentru anul **2006**, la profitul impozabil declarat s-a calculat un impozit pe profit de **x** lei. Din influența contului 348 „Diferențe de preț” asupra profitului impozabil a rezultat că societatea a declarat și plătit în plus impozit pe profit în sumă de **x** lei, iar pentru anii 2001-2004 a plătit în plus un impozit pe profit în sumă de **x** lei.

Contestatoarea, prin președinte director general, susține că a luat măsuri ca inventarierea să se desfășoare la fiecare sfârșit de an cu respectarea reglementărilor în vigoare privind controlul datelor de către cenzori și auditori autorizați.

În ceea ce privește solicitarea societății de a se controla o perioadă deja controlată, a fost respinsă în esență, prin faptul că nu există date suplimentare de care cei care au făcut controlul să nu fi avut cunoștința la momentul controlului. Societatea afirmă că la data controlului, echipele de control dețineau toate datele, respectiv Balanțele și Bilanțurile, iar erorile fundamentale comise se aflau în aceste documente pentru care echipele de control nu au făcut nicio remarcă pentru că erau în favoarea statului și în detrimentul societății.

În urma recalculării diferențelor de preț la produse finite luând în calcul intrările și ieșirile stabilite de societate ca fiind corecte, S.C. A S.A. consideră că din vina directorului economic care nu cunoștea funcțiunea corectă a conturilor, a plătit în plus impozit pe profit pe perioada 2001-2004 în sumă de **x** lei și pentru anii 2005-2006 în sumă de **x** lei.

S.C. A S.A. solicită reanalizarea situației contabile, constatarea tuturor erorilor din contabilitate și acceptarea corectării lor, prin prisma art.63 din O.M.F.P. nr.1752/2005, astfel să se stabilească într-un mod legal și

echitabil sumele pe care societatea le datoreaza cu titlu de taxe si impozite. Totodată, societatea consideră că are de recuperat suma de x lei reprezentând impozit pe profit plătit în plus.

II. Direcția Generală a Finanțelor Publice A – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii - Serviciul inspecție fiscală 2 a efectuat un control tematic la S.C. A S.A., materializat prin procesul verbal nr..... si Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.....

Organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Referitor la impozitul pe profit

Perioada verificată: aprilie 2005 – decembrie 2006

A.Organele de inspecție fiscală au constatat la data de 31.12.2005, că societatea datora un impozit pe profit în sumă de x lei față de impozitul pe profit declarat și platit de societate în sumă de x lei, rezultând astfel că societatea a calculat, declarat și virat în plus la bugetul general consolidat un impozit pe profit în sumă de x lei.

Diferența constatată provine din diminuarea profitului impozabil cu suma de x lei determinată astfel:

1. Pe perioada 01.04-31.12.2005, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a calculat corect diferențele de preț atât la produsele finite intrate în gestiune cât și a celor ieșite din gestiune, ceea ce a condus la majorarea profitului în balanța de verificare la 31.12.2005 cu suma de x lei, reprezentând diferențe de preț la produse finite nefavorabilă, care trebuia înregistrată în evidența contabilă astfel: 348”Diferențe de preț la produse” = 711”Venituri din producția stocată” cu suma în roșu de x lei, si 711”Venituri din producția stocată” = 121”Profit și pierdere” cu aceeași sumă. Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile O.M.F.P. nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate și art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Organele de inspecție fiscală, ținând cont de influența în profitul contabil de mai sus, au reîncadrat cheltuielile de protocol în limita de deductibilitate prevăzută de lege conform prevederilor art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, constatând că din totalul cheltuielilor de protocol

înregistrate de societate în bilanța de verificare, suma de x lei reprezintă cheltuiala nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

B. Organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 31.12.2006, societatea datora un impozit pe profit în sumă de x lei față de impozitul pe profit declarat și plătit de societate în sumă de x lei, rezultând astfel că societatea a calculat, declarat și virat în minus la bugetul general consolidat un impozit pe profit în suma de x lei.

Diferența constatată provine din majorarea profitului impozabil cu suma de x lei, determinată astfel:

1. Pe perioada 01.01-31.12.2006, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a calculat corect diferențele de preț atât la produsele finite intrate în gestiune cât și a celor ieșite din gestiune, și luând în calcul soldul diferențelor de preț la 31.12.2005 stabilit în urma controlului, rezultă ca la data de 31.12.2006, profitul societății se majorează cu suma totală de x lei, reprezentând diferențe de preț la produse finite favorabile, care trebuia înregistrată în evidența contabilă astfel: 348”Diferențe de preț la produse” = 711”Venituri din producția stocată” cu suma în negru de x lei, și 711”Venituri din producția stocată” = 121”Profit și pierdere” cu aceeași sumă. Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile O.M.F.P. nr.1752/2005 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate și art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin înregistrarea Notei contabile nr., semnată de domnul J J în calitate de administrator, prin care societatea diminuează stocul de produse finite pe seama majorării imobilizărilor corporale ale societății, astfel: a) Debit roșu cont 345 „Produse finite” în sumă de x lei, și Debit negru cont 212 „Construcții” și cont 231 „Imobilizări corporale în curs de execuție” în sumă de x lei; și înregistrarea b) 345 „Produse finite” = 105 „Rezerve din reevaluare” în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a prezentat documente justificative și a încălcat prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, încălcând totodată și principiul contabilității conform căruia nu se pot compensa între ele două elemente de activ.

Din înregistrările Notei contabile nr., rezultă că societatea a diminuat stocul de produse finite cu suma de x lei și a majorat cu suma de x lei valoarea imobilizărilor corporale ale societății.

Organele de inspecție fiscală au constatat că suma de x lei, rezultată că diferența între stocul scriptic de produse finite la 31.12.2006, înainte de a fi operată Nota contabilă nr. și stocul factual rezultat în urma inventarierii în sumă de x lei, reprezintă, conform prevederilor O.M.F.P.

nr.1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv, lipsă la inventar și trebuia înregistrată, conform Legii contabilității nr.82/1991, republicată, astfel: 711 „Venituri din producția stocată” = 345 „Produse finite”.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, suma de x lei la 31.12.2006 este cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Organele de inspecție fiscală menționează că pe baza datelor din balanțele de verificare la 31.12.2005 și 31.12.2006, societatea a întocmit Situațiile financiare ale anilor 2005 și 2006, semnate de domnul J J în calitate de administrator, însoțite de raportul auditorului independent din care rezultă că acestea prezintă cu fidelitate sub toate aspectele poziția financiară a societății, raportul de gestiune semnat de administratorul societății prin care se certifică posturile din bilanț, inclusiv stocurile, declarația dată de administratorul societății prin care își asumă răspunderea pentru întocmirea Situațiilor financiare anuale și confirmă că ofera o imagine fidelă a situației societății.

Pe parcursul inspecției fiscale, administratorul societății a prezentat situații întocmite de societate cu alte sume, reprezentând intrările și ieșirile de produse finite pentru anii 2005 și 2006, organelor de inspecție fiscală, fapt pentru care echipa de inspecție fiscală își exprimă rezerve asupra realității și exactității sumelor prezentate. Mai mult din trei surse de date, respectiv balanța și bilanț, date prezentate prin adresa nr.11765/10.09.2007 depusa de societate la organul fiscal și Situațiile prezentate de administratorul societății în timpul controlului, rezultă că nicio cifră nu este identică.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că în cadrul S.C. A S.A. se țineau evidențe duble a stocurilor, una “reală” pe înscrisuri despre care directorul general J J susține că se aflau doar la dispoziția directorului economic S S, iar alta în contabilitate.

Organele de inspecție fiscală precizează că administratorul societății își asumă responsabilitatea completării Registrului-inventar din care rezultă că stocurile de produse finite sunt cele din balanțele de verificare pentru anii 2005 și 2006.

3.La data de 31.12.2006 urmare a recalculării profitului contabil, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli de protocol care depășesc limita prevăzută de lege în sumă de x lei și au constatat că societatea nu a ținut cont la determinarea profitului impozabil de provizioanele nedeductibile fiscal aceasta înregistrând în cheltuieli cu provizioane pentru deprecierea imobilizărilor corporale suma de x lei, și suma de x lei reprezentând „Cheltuieli ajustare litigi”.

La data de 31.12.2006 din recalcularea provizioanelor pentru clienți incerti sau în litigiu neîncasați, echipa de inspecție fiscală a stabilit o diferență de provizion nedeductibil fiscal în sumă de x lei.

Aferent profitului impozabil în sumă de x lei, echipa de inspecție fiscală a calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă de x lei.

Pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, organele de inspecție fiscală au calculat în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, majorari de întârziere în sumă de x lei.

La data finalizării inspecției, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele obligații fiscale: impozit pe profit suplimentar rămas de virat în sumă de x lei, și majorări de întârziere calculate pentru impozitul pe profit suplimentar rămas de virat în sumă de x lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Pentru lipsa de inventar la produse finite constatată la data de 31.12.2006 în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat în conformitate cu prevederile art. 128, alin. 3 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de x lei ($x \text{ lei} \times 19\%$).

Pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plata, organele de inspecție fiscală au calculat în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, majorari de întârziere în suma de x lei, de la data scadenței până la data de 30.10.2007.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele :

A) Referitor la impozitul pe profit în suma de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează aceste obligații fiscale stabilite de organul de inspecție fiscală pentru perioada 01.04.2005- 31.12.2006 pe baza datelor din evidența contabilă, din bilanțele de verificare, din Bilanțurile contabile și declarațiile anuale privind impozitul pe profit, depuse și înregistrate la organele fiscale teritoriale, în condițiile în care contestatoarea a stornat operațiuni aferente perioadei 2001-2006, fără a prezenta documente care să justifice aceste înregistrări contabile care

au influențat profitul impozabil pe anul 2006 și implicit impozitul pe profit și în condițiile în care, prin contestație, se invocă argumente care nu sunt incidente în susținerea cauzei pentru perioada verificată.

Perioada verificată: 01.04.2005- 31.12.2006.

În fapt, SC A SA a diminuat stocul valoric scriptic de produse finite existent la 31.12.2006 cu suma de x lei, sumă care a majorat valoarea activelor corporale ale societății, respectiv contul 212 "Mijloace fixe" și 231 "Imobilizări corporale în curs de execuție", înregistrări efectuate prin Nota contabilă nr....., pe considerentul că diferențele de preț aferente produselor finite înregistrate în perioada 2001 –2004 au fost recalculat și stocul scriptic de produse finite la 31.12.2006 este "fictiv".

Urmare a inspecției fiscale efectuate pentru perioada **aprilie 2005- decembrie 2006**, organele de inspecție fiscală au constatat că înregistrările contabile efectuate prin Nota contabilă nr..... nu au la bază documente justificative pentru diminuarea stocului de produse finite pe seama majorării activelor corporale ale societății cu suma de x lei încălcându-se astfel prevederile Legii contabilității nr.82/1991, prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 precum și prevederile O.M.F.P. nr.1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv.

Urmare acestor constatări, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit pentru perioada verificată rezultând următoarele:

1. Pe perioada **aprilie 2005- decembrie 2005** societatea contestatoare avea de înregistrat un profit impozabil în sumă de x lei cu un impozit pe profit aferent în sumă de x lei, față de suma de x lei, reprezentând profit impozabil cu un impozit pe profit în sumă de x lei, declarată și înregistrată de societate, rezultând că societatea a calculat, declarat și virat în plus un impozit pe profit în sumă de **x lei**.

Diferența cu care societatea contestatoare a mărit profitul impozabil la 31.12.2005, în sumă de x lei, rezultă din calcularea incorectă a diferențelor de preț aferentă produselor finite intrate și ieșite în gestiune, respectiv:

-suma de x lei reprezentând diferența de preț la produse finite nefavorabilă și care trebuia înregistrată în evidența contabilă astfel "348 Diferențe de preț la produse finite =711 Venituri din producția stocată" sumă în roșu și concomitent "711 Venituri din producția stocată =121 Profit și pierdere" sumă în roșu, înregistrare contabilă care duce la diminuarea profitului impozabil și pentru care organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal ;

-suma de x lei reprezentând cheltuieli de protocol nedeductibile fiscal conform art.21 alin(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, rezultate din depășirea limitei prevăzute de lege la cheltuielile de protocol înregistrate de societate influențate de recalcularea profitului impozabil la 31.12.2005.

2. Pe perioada **01.01.2006-31.12.2006**, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare avea de înregistrat un profit impozabil în sumă de x lei cu un impozit pe profit aferent în sumă de x lei, față de suma de x lei, reprezentând profit impozabil cu un impozit pe profit aferent în sumă de x lei, declarată și înregistrată de societate, rezultând că societatea a calculat, declarat și virat incorect impozitul pe profit la 31.12.2006 stabilindu-se un impozit pe profit datorat în sumă de x lei.

Diferența cu care organele de inspecție fiscală au mărit profitul impozabil al societății contestatoare la 31.12.2006, în sumă de x lei, rezultă din calcularea incorectă a diferențelor de preț aferentă produselor finite intrate și ieșite în gestiune și din diminuarea stocului de produse finite fără documente justificative, astfel:

-suma de x lei reprezentând diferența de preț la produse finite nefavorabilă și care trebuia înregistrată în evidența contabilă astfel 348 Diferențe de preț la produse finite=711 Venituri din producția stocată sumă în negru și concomitent 711 Venituri din producția stocată = 121 Profit și pierdere sumă în negru, înregistrare contabilă care duce la majorarea profitului impozabil și pentru care organele de inspecție fiscală au constatat că nu au respectat prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal ;

-suma de x lei reprezintă diferența dintre stocul scriptic la 31.12.2006 în sumă de x lei, înainte de efectuarea înregistrărilor din Nota contabilă nr....., și stocul factual de produse finite din listele de inventar în sumă de x lei, înregistrat în bilanța de verificare la 31.12.2006 și certificată în Situațiile financiare ale anului 2006. Suma de x lei nu a fost justificată cu documente contabile legale și astfel a fost considerată de organele de inspecție fiscală ca fiind lipsă la inventarul anual la 31.12.2006 conform prevederilor O.M.F.P. nr.1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv și a Legii contabilității nr.82/1991, republicată.

Organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta sumă trebuia înregistrată în contabilitate prin articolul contabil: 711 Venituri din producția stocată = 345 Produse finite, suma cu care se diminuează profitul contabil la 31.12.2006. Totodată, conform prevederilor art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, această sumă reprezintă cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal;

-prin recalcularea profitului impozabil au rezultat cheltuieli de protocol nedeductibile fiscal în sumă de x lei și cheltuieli cu provizioane

nedeductibile fiscal în sumă de x lei, sumă de x lei și sumă de x lei la 31.12.2006.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit contestat în sumă de x lei ca diferență între impozitul pe profit în sumă de x lei declarat și virat în plus pe anul 2005 și impozitul pe profit datorat în sumă de x lei, declarat și virat incorect la 31.12.2006, și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei.

În drept, potrivit art. 19 alin.(1), art.21 alin.(3) lit.a) și alin.(4) lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

„ART. 21

Cheltuieli

[...]3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

[...] 4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...] c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;[...]”

Având în vedere actele normative anterior precizate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile efectuate într-un an, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține ca societatea prin nota contabilă nr..... a efectuat o serie de înregistrări contabile, înregistrând operațiuni contabile eronate și nelegale între conturile

de activ reprezentate de contul 345 "Produse finite" și contul 212 "Construcții", respectiv contul 231 "Imobilizări corporale în curs", compensând valori fără documente justificative.

Mai mult, societatea susține că prin majorarea activelor corporale, prin diminuarea stocului de produse finite, nu au fost încălcate prevederile din Legea contabilității nr.82/1991, nu poate fi considerată o afirmație corectă întrucât prevederile art.13 "*înregistrarea în contabilitate a elementelor de activ se face la costul de achiziție, de producție sau la valoarea justă pentru intrări decât cele prin achiziție sau producție, după caz*", se refera la înregistrarea în contabilitate a activelor la data achiziției, respectiv la data intrării în societate și nu la majorarea valorii activelor corporale existente pe seama diminuării stocului de produse finite.

Totodată, așa cum rezultă din constatările organelor de inspecție fiscală, suma de x lei, reprezentând stoc lipsă de produse finite la 31.12.2006 rezultată din compararea stocului scriptic, înregistrat în balanțele de verificare cu cel faptic, consemnat în listele de inventar, și care nu a fost justificată cu documente contabile legale și drept urmare tratată ca lipsă de inventar, conform prevederilor art.21 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă cheltuială nedeductibilă fiscal.

Din analiza Notei contabile nr..... rezultă că societatea a diminuat în mod eronat stocul de produse finite prin majorarea valorii imobilizărilor corporale ale societății, întrucât nu a prezentat documente care să justifice această operațiune încălcând prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, conform căruia "*Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ*".

Mai mult, în situația în care suma de x lei ar reprezenta active corporale, la baza notei contabile societatea avea obligația să prezinte fișele mijloacelor fixe, cheltuielile cu amortizarea aferente acestor mijloace fixe și înregistrarea acestora pe cheltuieli de exploatare, documente ce nu au fost anexate.

Se reține faptul că, deși contestatoarea invocă erori de înregistrare contabilă, nu precizează lunile când s-au produs aceste erori și nu susține cu documente care să demonstreze că acestea s-au produs și cum s-a stabilit această sumă de x lei.

Mai mult, prin contestație se recunoaște că nici reglările erorilor prin Nota contabilă nr..... nu au "corespuns nici ele normelor contabile în vigoare".

Totodată, referitor la corectarea erorilor din perioadele anterioare în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr.1752/2005, art.63 care precizează că:

„Corectarea erorilor contabile

63. - (1) *Corectarea erorilor constatate în contabilitate se efectuează pe seama rezultatului reportat.*

(2) *Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare rezultând din greșeala de a utiliza, sau de a nu utiliza, informații credibile care:*

a) *erau disponibile la momentul la care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobate spre a fi emise;*

b) *ar fi putut fi obținute în mod rezonabil și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situații financiare.”* rezultă că, în primul rând, informațiile trebuie să fie credibile, ori aceasta nu se demonstrează întrucât nu s-au făcut pe seama rezultatului reportat ci pe seama modificării valorii imobilizărilor corporale. Mai mult, în situațiile financiare ale anului 2006 semnate de administratorul societății care își asuma răspunderea întocmirii lor prin declarația însoțitoare situațiilor financiare anuale, din Raportul auditorilor rezulta ca situațiile financiare prezintă cu fidelitate sub toate aspectele semnificative poziția financiară a societății, aceasta rezultând chiar și din înregistrările din Registrul-inventar semnate de administrator. De asemenea, corectarea erorilor, conform lit.b) trebuiau prezentate în notele la situațiile financiare întocmite la 31.12.2006, fapt care nu s-a realizat.

Raportul de expertiza prezentat în susținerea contestației nu poate înlătura constatările organului de inspecție fiscală care au avut la baza evidența contabilă, bilanțurile contabile, declarațiile anuale privind impozitul pe profit, raportul auditorilor care au fost depuse și înregistrate la organul fiscal întrucât expertul contabil întocmește situații privind intrările și ieșirile de produse finite precum și diferențele de preț aferente produselor finite, pe care le consideră „corecte” fără a menționa sursa de date luată în calcul la stabilirea acestora, iar societatea nu a prezentat în susținerea contestației alte documente justificative care să susțină o altă situație de fapt decât cea constatată de organul fiscal.

Referitor la solicitarea societății de a se reverifica o perioada deja controlată, pentru a se constata că suma de x lei reprezintă „stoc scriptic fictiv, apărut prin utilizarea eronată a conturilor 345/348/711”, se reține că începând cu data de 01.01.2004, potrivit art. 103 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, *“inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”*

Se reține că organele de inspecție fiscală, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală din 02.11.2007 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, nu au procedat la reverificarea perioadei, întrucât nu s-au constatat erori de calcul care să influențeze rezultatele primelor verificări. Potrivit pct. 47.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, *“erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea. Aceste erori nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor fiscale stabilite prin actul administrativ fiscal.”*

Potrivit pct. 102.4 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, *“datele suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt:*

a) efectuarea unui control încrucișat, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și contribuabilul în cauză;

b) obținerea pe parcursul acțiunilor de inspecție fiscală efectuate la alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă inspecției fiscale;

c) solicitări ale organelor de urmărire penală sau ale altor organe ori instituții îndreptățite potrivit legii;

d) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior.”

Aceleași prevederi sunt conținute și de Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, în vigoare până la 01.01.2004.

Având în vedere actele normative anterior precizate, se reține că reverificarea aceleiași perioade și aceluiași tip de impozit reprezintă o excepție de la regulă care interzice această reverificare, aceasta operând numai în cazurile expres prevazute de lege, respectiv în situația în care de la încheierea inspecției fiscale și până la împlinirea termenului de prescripție apar date suplimentare, necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării inspecției fiscale, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.

În consecință, Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal și Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, interzic reverificarea unui agent economic pentru aceeași perioada și același tip de impozit, cu excepțiile strict prevăzute de alin. (3) al

art. 103 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, mai sus menționată.

Prevederile legale mai sus menționate trebuie interpretate în sensul menținerii stabilității raporturilor juridice de drept fiscal, stabilitate care nu ar putea fi asigurată dacă normele legale privind reverificarea aceleiași perioade și aceluiași tip de impozit nu ar fi respectate.

Se reține că practica Direcției generale de soluționare a contestațiilor în această materie a reverificării a fost constantă în sensul menținerii stabilității raporturilor juridice fiscale în condițiile în care dispozițiile legale referitoare la efectuarea inspecției fiscale nu au fost respectate.

Din documentele anexate la dosarul cauzei, societatea a mai fost verificată astfel:

-prin procesul verbal nr..... a fost verificată perioada 01.10.2000-31.03.2002, privind impozitul pe profit, fără a se constata diferențe cu privire la impozitul pe profit;

-prin procesul – verbal nr..... din data de 17.09.2003 pentru perioada 01.04.2002-30.06.2003, privind impozitul pe profit, fără a se constata diferențe cu privire la impozitul pe profit;

-prin raportul de inspecție fiscală nr..... încheiat la data de 08.07.2005, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice A au verificat impozitul pe profit, verificări în baza cărora, pentru perioada 01.07.2003 – 31.03.2005, organele de inspecție fiscală nu au constatat deficiențe.

Totodată, se reține că actele de control întocmite pentru perioada 01.10.2000-31.03.2005 nu au fost contestate, ceea ce rezultă că au fost însușite de societate.

Având în vedere cele de mai sus se reține că, pentru perioada aprilie 2005 – decembrie 2006, organele de inspecție fiscală au constatat că nu au apărut date suplimentare bazate pe documente justificative din care să rezulte că acestea nu au fost cunoscute de organele de inspecție fiscală la data verificărilor anterioare sau că s-ar fi constatat erori de calcul care să influențeze rezultatele acestora și care să determine reverificarea perioadei 2001-2004, așa cum solicită contestația.

Mai mult, afirmația societății că în activitatea financiar contabilă a societății au fost comise erori fundamentale pe perioada controlată și în perioadele controlate anterior privind majorarea stocului de produse finite și semifabricate constatate prin expertiza contabilă efectuată de societate, nu poate fi considerat element nou, necunoscut organelor de inspecție fiscală cu prilejul primelor verificări astfel încât să se justifice reverificarea aceleiași perioade și aceluiași tip de impozit, intrucât la data primelor verificări ale perioadei aprilie 2002 – martie 2005, din declarațiile date de conducerea economică la acea dată rezultă că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile necesare inspecției fiscale.

Totodată, potrivit art.163 alin.(1) și (5) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, care precizează:

„ART. 163

(1) Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă situațiile financiare sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt ținute regulat și dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.[...]

(5) Cenzorii sau, după caz, auditorii interni vor aduce la cunoștință membrilor consiliului de administrație neregulile în administrație și încălcările dispozițiilor legale și ale prevederilor actului constitutiv pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale”, cenzorii și auditorii au obligația să verifice rezultatele financiar-contabile la finalul fiecărui an fiscal și să aduca la cunoștința consiliului de administrație neregulile constatate.

Mai mult, din rapoartele auditorilor independenți către consiliul de administrație al SC A SA, anexate la dosarul cauzei, încheiate la 31.12.2004 și 31.12.2005 pct.4, rezultă că auditorii au luat parte la inventarierea fizică a stocurilor fără să constate diferențe față de evidența contabilă și că situațiile financiare anuale „dau o imagine fidelă asupra patrimoniului SC A SA și a rezultatelor financiare ale acesteia, întocmite potrivit conturilor anuale din bilanța de verificare, conturi determinate de respectarea prevederilor legale”.

Mai mult, argumentul societății prin care se precizează că societatea, prin directorul economic, deținea separat evidența reală a stocurilor pe înscrisuri aflată la dispoziția sa, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației deoarece societatea contestatoare avea posibilitatea până la data începerii inspecției fiscale să depună declarații rectificative privind impozitul pe profit.

Se reține faptul că societatea nu prezintă argumente pe temei de drept sau documente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală care au condus la influențarea profitului impozabil, respectiv al impozitului pe profit stabilit pe perioada 01.04.2005-31.12.2006 ca urmare a nedeductibilității unor cheltuieli privind depășirea limitei cheltuielilor de protocol, cheltuieli cu provizioane nedeductibile.

Având în vedere cele reținute mai sus se va respinge contestația formulată de S.C. A S.A. ca neîntemeiată pentru suma de **x lei** reprezentând impozit pe profit.

Referitor la accesoriile în sumă de x lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr., se reține că stabilirea de accesorii aferente impozitului pe profit în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" potrivit căruia bunul accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal, drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

B) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă de x lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi pe fondul cauzei în condițiile în care, prin contestație, S.C. A S.A. nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, societatea contestatoare a diminuat prin Nota contabilă nr..... valoarea stocului de produse finite cu suma de x lei.

Având în vedere situația privind stocul de produse finite înregistrate în soldul contului 345 „Produse finite”, în sumă de x lei și stocul faptic de produse finite în sumă de x lei conform listelor de inventar, evidențiat și în bilanțul contabil întocmit la data de 31.12.2006, pentru diferența în sumă de x lei dintre stocul scriptic și cel faptic și pe considerentul că societatea nu a prezentat documente justificative pentru diminuarea stocului din contul 345, organele de inspecție fiscală au calculat o taxă pe valoarea adăugată, în sumă de x lei, pentru produsele finite în sumă de x, reprezentând lipsă stoc faptic la data de 31.12.2006, conform prevederilor art.128 alin.3 lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestație nu se prezintă argumente, motive de fapt și de drept care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. A S.A. ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru TVA în sumă de **x lei**.

Referitor la accesoriile în sumă de x lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr., se reține că stabilirea de accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept “accesorium sequitur principale” potrivit căruia bunul accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal, drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 19 alin.(1), art.21 alin. (3) lit.a) și alin.(4) lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. A S.A. din L împotriva Deciziei de impunere nr..... pentru suma totală de **x** lei reprezentând :

- x lei - impozit pe profit suplimentar ;
- x lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar ;

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. A CO S.A. din L împotriva Deciziei de impunere nr..... pentru suma totală de **x** lei reprezentând :

- x lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară ;
- x lei-majorari de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară ;